

omfatter råstoffer og områder, for hvilke eneretstilladelsen gælder.

Stk. 2. Den, hvis tilladelse til indvinding af råstoffer tilbagekaldes i medfør af stk. 1, har krav på erstatning af statskassen for de tab, der derved påføres ham.

Stk. 3. I mangel af mindelig overenskomst træffes afgørelse om erstatning af en taksationskommission bestående af to af sø- og handelsretten udpegede medlemmer, der er i besiddelse af fornøden sagkundskab, samt af en af sø- og handelsretten udpeget formand, som skal være jurist. Der udpeges en suppleant for hver af de pågældende.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om kommissionens forretningsgang og beslutningsdygtighed.

§ 19. Miljøministeren kan til enhver tid med henblik på varetagelsen af de i § 2 nævnte formål fastsætte begrænsninger i arten og mængden af de materialer, der må indvindes i henhold til en tilladelse efter § 15. Han kan endvidere begrænse eller helt standse indvinding i bestemte områder eller fastsætte generelle eller stedlige dybdegrænser herfor.

Kapitel 5.

Andre bestemmelser.

Tilsyn.

§ 20. Miljøministeren kan fastsætte regler om tilsyn med råstofindvinding i jorden, herunder med overholdelsen af de efter § 10 stillede vilkår, og med råstofindvinding på søterritoriet.

Stk. 2. Amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet, fører tilsynet med råstofindvinding i jorden.

Besigtigelse.

§ 21. Repræsentanter for de myndigheder, der behandler sager i henhold til denne lov, har efter forudgående meddelelse til ejeren adgang til at besigtige en ejendom, hvor der finder råstofindvinding sted, eller som er omfattet af en ansøgning om tilladelse efter § 7 eller af en anmeldelse efter § 5 i lov nr. 285 af 7. juni 1972. Legitimation skal forevises på forlangende.

Bortfald og tilbagekaldelse af indvindingsrettigheder.

§ 22. Retten til råstofindvinding i henhold til anmeldelse efter § 5, stk. 1, nr. 1-3, i lov nr. 285 af 7. juni 1972 på strandbredder og kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende landvegetation, bortfalder den 1. juli 1978.

Stk. 2. I øvrigt bortfalder retten til at indvinde sten, grus og sand i henhold til anmeldelse efter § 5, stk. 1, nr. 1-3, i lov nr. 285 af 7. juni 1972 den 1. juli 1988. Tilsvarende anmeldte rettigheder for andre råstoffer bortfalder den 1. juli 2003.

Stk. 3. Er en ansøgning om fortsat indvinding ud over de i stk. 2 nævnte tidspunkter modtaget 3 år før anmeldelserne bortfalder i henhold til stk. 2, skal amtsrådet henholdsvis hovedstadsrådet tage stilling til den inden 1 år fra modtagelsen.

§ 23. En tilladelse, der er meddelt i henhold til § 7, bortfalder, såfremt råstofindvindingen ikke er påbegyndt senest 3 år efter det tidspunkt, indvindingen skal påbegyndes ifølge tilladelsen.

§ 24. En tilladelse efter §§ 7 og 15 kan tilbagekaldes af den myndighed, der har meddelt tilladelsen, i tilfælde af grov eller gentagen overtrædelse af vilkår. En tilladelse efter § 15 kan endvidere tilbagekaldes i tilfælde af overtrædelse af regler fastsat i medfør af § 19.

Stk. 2. En tilladelse til råstofindvinding på de i § 7, stk. 2, nævnte kyststrækninger kan til enhver tid begrænses eller tilbagekaldes af den myndighed, der har meddelt tilladelsen. Amtsrådet henholdsvis hovedstadsrådet skal følge kystinspektoratets indstilling om begrænsning eller tilbagekaldelse af en tilladelse.

Stk. 3. En afgørelse fra amtsrådet henholdsvis hovedstadsrådet i henhold til stk. 1 og 2 kan inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse indbringes for miljøministeren af den, hvis tilladelse er tilbagekaldt. Klagen har ikke opsættende virkning.

Adgang til undersøgelser på fremmed grund.

§ 25. Staten, et amtsråd, hovedstadsrådet og kommunerne kan på fremmed grund,